

**ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ**

**Βρυξέλλες, 22 Ιουλίου 2009 (20.08)
(OR. en,de)**

11971/09

DROIPEN 61

ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας :	κ. Nikolaus Obrovski, Σύμβουλος ΔΕΥ, Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Αυστρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση
Αποδέκτης :	κ. Ivan BIZJAK, Γενικός Διευθυντής, ΓΔ Η, Δικαιοσύνη και Εσωτερικές Υποθέσεις, Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου
Θέμα :	Απόφαση πλαίσιο 2005/212/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 24ης Φεβρουαρίου 2005 για τη δήμευση των προϊόντων, οργάνων και περιουσιακών στοιχείων του εγκλήματος - Επιστολή κοινοποίησης

Διαβιβάζεται συνημμένως προς τις αντιπροσωπείες επιστολή κοινοποίησης της Αυστρίας.

Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Αυστρίας
στην Ευρωπαϊκή Ένωση

30, avenue de Cortenbergh
B-1040 Brussels
Tel.: +32 2 2345-100 (switchboard)
Fax: +32 2 2356-100
e-mail: bruessel-ov@bmeia.gv.at

Contact person: Mr Nikolaus
OBROVSKI
Direct tel.: +32 2 2345-269
Direct fax: +32 2 2356-308
e-mail:
nikolaus.obrovski@bmeia.gov.at

Βρυξέλλες, 26 Ιουνίου 2009

Προς τον
Γενικό Διευθυντή κύριο Jonathan Faull
Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Justice, Freedom and Security DG
Rue de Luxembourg, 46
B-1049 Brussels

GZ 3.3.20/18/09

Θέμα: Απόφαση 2005/212/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 24.02.2005 για τη δήμευση των προϊόντων, οργάνων
και περιουσιακών στοιχείων του εγκλήματος
Κοινοποίηση

Αξιότιμε κύριε Γενικέ Διευθυντά,

Η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Αυστρίας διαβιβάζει επισκόπηση των εκτελεστικών διατάξεων καθώς και των σχετικών νομοθετικών διατάξεων δια των οποίων μεταφέρθηκαν στην εσωτερική νομοθεσία οι υποχρεώσεις που απορρέουν ως εκ της απόφασης πλαισίου 2005/212/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 24.02.2005 για τη δήμευση των προϊόντων, οργάνων και περιουσιακών στοιχείων του εγκλήματος.

Με φιλικούς χαιρετισμούς

Για την Μόνιμη Αντιπροσωπεία:

Nikolaus Obrovski
(Ακόλουθος/Θέματα Δικαιοσύνης)

Η παρούσα επιστολή κοινοποιείται επίσης στον Γενικό Διευθυντή κ. Ivan Bizjak και επίσης με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στον τμηματάρχη κ. Sebastiano Tiné

Επισκόπηση των εκτελεστικών διατάξεων

Απόφαση πλαίσιο 2005/212/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 24ης Φεβρουαρίου 2005 για τη δήμευση των προϊόντων, οργάνων και περιουσιακών στοιχείων του εγκλήματος

Δυνάμει του άρθρου 6 παρ. 2 της απόφασης πλαισίου 2005/212/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 24ης Φεβρουαρίου 2005 για τη δήμευση των προϊόντων, οργάνων και περιουσιακών στοιχείων του εγκλήματος (ΕΕ L 68 της 15.3.2005, σ. 51), τα κράτη μέλη οφείλουν μέχρι τις 15 Μαρτίου 2007 να διαβιβάσουν στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων με τις οποίες μεταφέρονται στο εθνικό τους δίκαιο οι υποχρεώσεις οι οποίες τους επιβάλλονται από την παρούσα απόφαση πλαίσιο.

Σύμφωνα με την υποχρέωση αυτή, η Δημοκρατία της Αυστρίας γνωστοποιεί ότι οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την εν λόγω νομική πράξη έχουν εκπληρωθεί στο ακέραιο με τις διατάξεις της αυστριακής νομοθεσίας που εκτίθενται κατωτέρω:

Σχετικά με το άρθρο 2 - Δήμευση

Το σχετικό άρθρο αντιστοιχεί ως προς το περιεχόμενο με τη διάταξη του άρθρου 1 στοιχεία α της απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου της 26.6.2001 για το ξέπλυμα χρήματος, τον προσδιορισμό, τον εντοπισμό, τη δέσμευση, την κατάσχεση και τη δήμευση των οργάνων και των προϊόντων του εγκλήματος (σε συσχετισμό προς το άρθρο 2 της ευρωπαϊκής σύμβασης για τη νομιμοποίηση, την ανάχνευση, την κατάσχεση και τη δήμευση των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες).

Η σχετική διάταξη πληρούται κατά το αυστριακό δίκαιο δια των άρθρων 20, 20b και 26 του ποινικού κώδικα (StGB) καθώς και δια των άρθρων 110 έως 115 του κώδικα ποινικής δικονομίας (StPO), τροποποιημένο κείμενο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας (BGBl I 2004/19 (άρθρα 143, 144a προτέρα διατύπωση του StPO) καθώς και δια των άρθρων 443 έως 446 του κώδικα ποινικής δικονομίας και των άρθρων 64 έως 67 του νόμου περί έκδοσης και αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής (ARHG). Σύμφωνα με την αυστριακή νομοθεσία, για τη δήμευση δεν ισχύει ως κριτήριο η σοβαρότητα του αδικήματος, και συνεπώς θεωρείται ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 2.

Σχετικά με το άρθρο 3 - Εκτεταμένες εξουσίες δήμευσης

Η ως εκ του άρθρου 3 προκύπτουσα υποχρέωση λαμβάνεται υπ' όψη στο αυστριακό ποινικό δίκαιο δια των άρθρων 20 και 20b του ποινικού κώδικα, και τούτο ιδίως διότι το άρθρο 20 του ποινικού κώδικα δεν θέτει ως όρο τη διάπραξη συγκεκριμένων αδικημάτων, αλλ' απεναντίας καθιστά δυνατή την δήμευση προσόδων εφ' όσον συντρέχει προσπορισμός οικονομικού οφέλους χάριν ή λόγω διάπραξης αδικήματος. Τυχόν καταδικαστική απόφαση για το συγκεκριμένο αδίκημα δεν συνιστά προϋπόθεση.

Εκτός αυτού, στο άρθρο 20 παρ. 3 του ποινικού κώδικα προβλέπονται αυστηρότερες διατάξεις όσον αφορά τη δήμευση για υπαιτίους οι οποίοι ενόσω συμμετέχουν σε εγκληματική ή τρομοκρατική οργάνωση προσπορίζονται οικονομικά οφέλη για τα οποία τεκμαίρεται ότι προέρχονται από αξιόποινες πράξεις και των οποίων τη νόμιμη προέλευση δεν μπορεί να αποδείξει πειστικά ο υπαίτιος.

Η δήμευση προσόδων σε περίπτωση καταδικαστικής απόφασης καθίσταται ως εκ τούτου οπωσδήποτε δυνατή ούτως ώστε να πληρούνται οι υποχρεώσεις του άρθρου 3 παρ. 2 στοιχεία α) και β) της απόφασης πλαισίου, σύμφωνα με τις οποίες η δήμευση πρέπει να είναι δυνατή αν μη τι άλλο όταν συντρέχει η περίπτωση στην οποία «εθνικό δικαστήριο, βασιζόμενο σε συγκεκριμένα περιστατικά, έχει σχηματίσει την απόλυτη πεποίθηση ότι τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία έχουν προέλθει από εγκληματικές δραστηριότητες του καταδικασθέντος κατά το χρονικό διάστημα πριν από την καταδίκη για την αξιόποινη πράξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1...».

Η απαιτούμενη ‘απόλυτη πεποίθηση’ του άρθρου 3 παρ. 2 ότι τα περιουσιακά στοιχεία προέρχονται από αξιόποινες είναι δίχως άλλο απαραίτητη σύμφωνα με το αυστριακό δίκαιο προκειμένου για τη δήμευση προσόδων, εμπεδώνεται δε ιδίως στο άρθρο 20 παρ. 1 του ποινικού κώδικα.

Η προϋπόθεση του άρθρου 3 παρ. 2 στοιχείο γ) πληρούται δια του άρθρου 20 παρ. 3 του ποινικού κώδικα.

Όσον αφορά τη προαιρετική διάταξη του άρθρου 3 παρ.3 περί της δυνατότητας, μπορεί διεξοδικότερα να λεχθεί ότι σύμφωνα με το άρθρο 20 παρ. 4 του ποινικού κώδικα δεν δημεύεται μόνον η πρόσδοδος του υπαιτίου της αξιόποινης πράξης, αλλά και κάθε άλλου ο οποίος γίνεται αποδέκτης προσόδου που απέκτησε ο δράστης για να διαπράξει ή διότι διέπραξε την αξιόποινη πράξη και ο οποίος έτσι προβαίνει σε άμεσο και παράνομο πλουτισμό. Το ίδιο ισχύει και όταν ο τρίτος είναι νομικό πρόσωπο.

Σχετικά με το άρθρο 4 - Ένδικα μέσα

Τα ένδικα μέσα κατά της επιβολής ποινών που αφορούν περιουσιακά στοιχεία ρυθμίζονται για κάθε πρόσωπο που έχει κοινή ευθύνη στα άρθρα 443 έως 445a του κώδικα ποινικής δικονομίας. Η απόφαση περί επιβολής χρηματικής ποινής μπορεί να εφεσιβληθεί υπέρ και κατά του καταδικασθέντος ή του έχοντος κοινή ευθύνη, με εξαίρεση την απλοποιημένη διαδικασία έκδοσης αποφάσεων του άρθρου 445 του κώδικα ποινικής δικονομίας.

Στο παράρτημα παρατίθεται το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Ομοσπονδιακός νόμος της 23ης Ιανουαρίου 1974 περί των αξιοποιίνων πράξεων (Ποινικός Κώδικας)

Άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα - Δήμευση προϊόντων εγκλήματος

(1) Πρόσωπα

1. που έχουν τελέσει αξιόποινη πράξη από την οποία απεκόμισαν περιουσιακό όφελος ή
2. εισέπραξαν περιουσιακό όφελος προκειμένου να διαπράξουν αξιόποινη πράξη, καταδικάζονται σε καταβολή χρηματικού ποσού που αντιστοιχεί στην αξία του παράνομου περιουσιακού οφέλους. Σε περίπτωση που το ύψος του περιουσιακού οφέλους δε μπορεί να εξακριβωθεί καθόλου ή μόνον κατόπιν δυσαναλόγων προσπαθειών, το δικαστήριο προσδιορίζει κατά την κρίση του το προς δήμευση ποσό.

(2) Εάν

1. ο υπαίτιος τέλεσε εγκλήματα κατ' εξακολούθηση ή καθ' υποτροπή (άρθρο 17) για τα οποία απεκόμισε ή εισέπραξε περιουσιακό όφελος, και εάν
2. σε χρονική συνάρτηση με αυτά τα εγκλήματα απεκόμισε περαιτέρω περιουσιακά οφέλη, για τα οποία τεκμαίρεται ευλόγως ότι προήλθαν από άλλα εγκλήματα ίδιας φύσεως, και δεν είναι σε θέση να αποδείξει πειστικά τη νόμιμη προέλευσή τους, τα περιουσιακά αυτά οφέλη λαμβάνονται επίσης υπόψη κατά τον προσδιορισμό του προς δήμευση ποσού.

- (3) Εάν περιήλθαν στον υπαίτιο περιουσιακά οφέλη ενόσω συμμετείχε σε εγκληματική οργάνωση (άρθρο 278α) ή σε τρομοκρατική ομάδα (άρθρο 278β), τεκμαίρεται δε ευλόγως ότι αυτά προήλθαν από αξιόποινες πράξεις χωρίς αυτός να είναι σε θέση να αποδείξει πειστικά ότι η προέλευσή τους είναι νόμιμη, καταδικάζεται σε καταβολή χρηματικής ποινής, που προσδιορίζει το δικαστήριο κατά την κρίση του μέχρι του ποσού του περιουσιακού οφέλους.

- (4) Πρόσωπα τα οποία απεκόμισαν άμεσα και παρανόμως περιουσιακό όφελος από αξιόποινη πράξη που τέλεσε άλλο πρόσωπο ή από περιουσιακό πλεονέκτημα που παρασχέθηκε για την τέλεση αυτής της πράξης, καταδικάζονται σε καταβολή χρηματικής ποινής μέχρι του ποσού αυτού του περιουσιακού οφέλους. Εάν το περιουσιακό όφελος περιήλθε σε νομικό πρόσωπο ή ένωση προσώπων, τότε στην εν λόγω καταβολή καταδικάζεται το νομικό πρόσωπο ή η ένωση προσώπων.

- (5) Σε περίπτωση θανάτου του προσώπου που απεκόμισε άμεσα περιουσιακό όφελος ή σε περίπτωση που νομικό πρόσωπο ή ένωση προσώπων έπαψε να υπάρχει, το περιουσιακό όφελος κατάσχεται στα χέρια του νόμιμου κληρονόμου τους εφόσον αυτό το πρόσωπο ζούσε ή το νομικό πρόσωπο υπήρχε κατά το χρόνο μεταβίβασης.

- (6) Όταν περισσότερα πρόσωπα απεκόμισαν περιουσιακό όφελος, καταδικάζονται κατ' αναλογία της μερίδας που έλαβαν. Εάν η μερίδα αυτή δεν μπορεί να εξακριβωθεί, το δικαστήριο την προσδιορίζει κατά την κρίση του .

Άρθρο 20β του Ποινικού Κώδικα - Δήμευση περιουσιακών στοιχείων εγκληματικών ομάδων

- (1) Περιουσιακά στοιχεία τα οποία βρίσκονται στη διάθεση εγκληματικής οργάνωσης (άρθρο 278α) ή τρομοκρατικής ομάδας (άρθρο 278β) ή τα οποία διατέθηκαν ή συγκεντρώθηκαν ως μέσο χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (άρθρο 278δ), μπορούν να κηρυχθούν κατασχετέα.

- (2) Περιουσιακά στοιχεία προερχόμενα από αξιόποινη πράξη κηρύσσονται κατασχετέα, εφόσον η πράξη από την οποία προήλθαν θεωρείται αξιόποινη σύμφωνα και με τη νομοθεσία του τόπου τέλεσης, δεν εμπίπτει όμως, δυνάμει των άρθρων 62 έως 65, στην αυστριακή ποινική νομοθεσία.

Άρθρο 26 του Ποινικού Κώδικα - Κατάσχεση οργάνων τέλεσης αξιόποινων πράξεων

- (1) Αντικείμενα, τα οποία χρησιμοποίησε ή σκόπευε να χρησιμοποιήσει ο υπαίτιος για την τέλεση της αξιόποινων πράξης ή τα οποία δημιουργήθηκαν κατά την τέλεση της πράξης, κατάσχονται, εφόσον, λόγω των ιδιαίτερων ιδιοτήτων των αντικειμένων, αυτό είναι αναγκαίο προς αποτροπή τέλεσης της αξιόποινων πράξης.
- (2) Δεν γίνεται κατάσχεση, αν το πρόσωπο που έχει δικαίωμα επί των αντικειμένων εξαλείψει τις ιδιαίτερες ιδιότητες τους, ειδικότερα αν απομακρύνει ή αχρηστεύσει μηχανισμούς και χαρακτηριστικά που διευκολύνουν την τέλεση αξιόποινων πράξης. Αντικείμενα, επί των οποίων έχει δικαιώματα πρόσωπο που δεν συμμετείχε στην αξιόποινων πράξη, επιτρέπεται να κατασχεθούν μόνον εφόσον το συγκεκριμένο πρόσωπο δεν εγγυηθεί ότι τα αντικείμενα δεν θα χρησιμοποιηθούν για την τέλεση αξιόποινων πράξεων.
- (3) Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της κατάσχεσης, τα αντικείμενα κατάσχονται ακόμη και αν δεν είναι δυνατό να διωχθεί ή να καταδικαστεί συγκεκριμένο πρόσωπο για την αξιόποινων πράξη.

Κώδικας Ποινικής Δικονομίας του 1975 - ΚΠοινΔ (Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της Αυστρίας 1975/631, όπως δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της Αυστρίας I 2007/109)

Άρθρο 110 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας - Συντηρητική κατάσχεση

- (1) Η συντηρητική κατάσχεση επιτρέπεται στις εξής περιπτώσεις
1. για τη διεξαγωγή της απόδειξης
 2. για τη διασφάλιση αξιώσεων ιδιωτικού δικαίου (άρθρο 367) ή
 3. για τη διασφάλιση της δήμευσης προϊόντων εγκλήματος (άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα), της δήμευσης περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής ομάδας (άρθρο 20β του Ποινικού Κώδικα), της κατάσχεσης οργάνων τέλεσης αξιόποινων πράξης (άρθρο 26 του Ποινικού Κώδικα) ή άλλης νομοθετικά θεσμοθετημένης κύρωσης που αφορά περιουσιακά στοιχεία.
- (2) Η συντηρητική κατάσχεση διατάσσεται από την Εισαγγελία και εκτελείται από την αστυνομία δίωξης του εγκλήματος.
- (3) Η αστυνομία δίωξης του εγκλήματος δύναται να προβεί σε συντηρητική κατάσχεση αντικειμένων αυτεπαγγέλτως (άρθρο 109 (1) (α))
1. εάν
 - α αυτά δεν βρίσκονται στη διάθεση κανενός,
 - β αφαιρέθηκαν από τον παθόντα κατά την αξιόποινων πράξη,
 - γ βρέθηκαν στον τόπο τέλεσης της αξιόποινων πράξης και θα μπορούσαν να χρησίμευαν ή να προορίζονταν για να χρησιμεύσουν στην τέλεση αυτής, ή
 - δ είναι ευτελούς αξίας ή μπορούν εύκολα να αντικατασταθούν προσωρινά,
 2. εάν η κατοχή τους απαγορεύεται γενικώς (άρθρο 445α (1)),
 3. εάν χρησιμοποιήθηκαν από πρόσωπο που συνελήφθη για τον λόγο που προβλέπει το άρθρο 170 παράγρ. 1 αριθ. 1 ή βρέθηκαν κατόπιν έρευνας που διενεργήθηκε βάσει του άρθρου 120 παράγρ. 1, ή
 4. στις περιπτώσεις του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1383/2003 του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 2003 για την παρέμβαση των τελωνειακών αρχών έναντι εμπορευμάτων που είναι ύποπτα ότι παραβιάζουν ορισμένα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και για τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται έναντι των εμπορευμάτων που διαπιστώνεται ότι παραβιάζουν παρόμοια δικαιώματα (ΕΕ L 196, 2.8.2003, σ. 7 ως 14).
- (4) Η συντηρητική κατάσχεση αντικειμένων για τη διεξαγωγή απόδειξης (παράγραφος 1 αριθ. 1) δεν επιτρέπεται και αναστέλλεται εν πάση περιπτώσει αιτήσει του ενδιαφερομένου, εφόσον ο σκοπός της απόδειξης μπορεί να επιτευχθεί με αναπαραστάσεις εικόνων, ήχου ή άλλου είδους ή με αντίγραφα γραπτών αποδεικτικών στοιχείων ή δεδομένων που έχουν υποστεί ηλεκτρονική επεξεργασία, και εφόσον τεκμαίρεται ότι δεν είναι ανάγκη να εξετασθούν αυτούσια στην κύρια δίκη τα κατασχεμένα αντικείμενα ή τα πρωτότυπα των κατασχεμένων πληροφοριών.

Άρθρο 111. (1) Κάθε πρόσωπο που έχει στη διάθεσή του αντικείμενα ή περιουσιακά στοιχεία τα οποία υπόκεινται σε συντηρητική κατάσχεση, υποχρεούται (άρθρο 93 παράγρ.2), κατόπιν απαιτήσεως της αστυνομίας δίωξης του εγκλήματος, να τα παραδώσει ή να διευκολύνει με άλλον τρόπο τη συντηρητική κατάσχεσή τους. Η εν λόγω υποχρέωση μπορεί εν ανάγκη να εκτελεσθεί με διενέργεια σωματικής ή κατ' οίκον έρευνας· εν προκειμένω εφαρμόζονται κατ' αναλογία τα άρθρα 119 ως 122.

(2) Σε περιπτώσεις όπου πληροφορίες αποθηκευμένες σε φορείς δεδομένων υπόκεινται σε συντηρητική κατάσχεση, κάθε πρόσωπο υποχρεούται να επιτρέψει την πρόσβαση σε αυτές τις πληροφορίες και, εφόσον του ζητηθεί, να παραδώσει ηλεκτρονικό φορέα δεδομένων σε έναν γενικώς εύχρηστο μορφότυπο ή να μεριμνήσει για την παραγωγή του. Επί πλέον υποχρεούται να επιτρέψει την παραγωγή εφεδρικού αντιγράφου των πληροφοριών των αποθηκευμένων στον φορέα δεδομένων.

(3) Τα εύλογα και συνήθη έξοδα με τα οποία επιβαρύνθηκαν υποχρεωτικά πρόσωπα μη υπαίτια της αξιόποινης πράξης λόγω απόσπασης των εγγράφων ή των λοιπών αποδεικτικών αντικειμένων από άλλα ή λόγω προσκόμισης των αντιγράφων, τους επιστέφονται κατόπιν αιτήσεώς τους.

(4) Σε κάθε περίπτωση η βεβαίωση της συντηρητική κατάσχεσης κοινοποιείται ή επιδίδεται στο πρόσωπο που θίγεται από τη συντηρητική κατάσχεση, αμέσως ή το αργότερο εντός είκοσι τεσσάρων ωρών, ενημερώνεται δε αυτό σχετικά με το δικαίωμα να προβάλει αντιρρήσεις (άρθρο 106). Σε περίπτωση συντηρητικής κατάσχεσης για τη διασφάλιση δικαστικής απόφασης που αφορά αξιώσεις ιδιωτικού δικαίου (άρθρο 110 παράγρ.1 αριθ.2) ενημερώνεται σχετικώς και ο παθών, αν είναι εφικτό.

Άρθρο 112. Εάν το θιγόμενο πρόσωπο ή αυτό που παρίσταται κατά τη συντηρητική κατάσχεση αντιτίθεται στη συντηρητική κατάσχεση εγγράφων ή φορέων δεδομένων επικαλούμενο νομοθετικά αναγνωρισμένη υποχρέωση τηρήσεως απορρήτου, αυτά τα έγγραφα και οι φορείς δεδομένων πρέπει να προστατευθούν καταλλήλως έναντι μη εγκεκριμένης αποκάλυψης ή αλλοιώσεώς τους καθώς και να υποβληθούν ενώπιον του δικαστηρίου· αποκλείεται η προηγούμενη εξέτασή τους. Το δικαστήριο επιθεωρεί τα έγγραφα και τους φορείς δεδομένων και αποφασίζει, αν και σε ποια έκταση αυτά θα παραμείνουν υπό συντηρητική κατάσχεση ή θα επιστραφούν στον ενδιαφερόμενο. Προσφυγή που ασκείται κατά της αποφάσεως αυτής έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

Άρθρο 113. (1) Η συντηρητική κατάσχεση τερματίζεται

1. εφόσον αρθεί από την Αστυνομία δίωξης του εγκλήματος (παράγραφος 2),
2. εφόσον η άρση της διαταχθεί από την εισαγγελία (παράγραφος 3),
3. εφόσον το δικαστήριο διατάξει κατάσχεση.

(2) Η αστυνομία δίωξης του εγκλήματος κοινοποιεί στην εισαγγελία έκθεση σχετικά με κάθε συντηρητική κατάσχεση αμελλητί, το αργότερο δε εντός δέκα τεσσάρων ημερών (άρθρο 100 παράγρ.2 αριθ. 2), εφόσον δεν έχει αρθεί προηγουμένως συντηρητική κατάσχεση του άρθρου 110 παράγρ.3 ελλείψει προϋποθέσεων ή επειδή αυτές έπαψαν να συντρέχουν. Ωστόσο, η εν λόγω έκθεση μπορεί να συνδεθεί με την επόμενη, εφόσον δεν τίγονται ουσιώδη συμφέροντα της διαδικασίας ή προσώπων, και τα κατασχεθέντα αντικείμενα είναι ευτελούς αξίας, δεν βρίσκονται στη διάθεση κανενός ή η κατοχή τους απαγορεύεται γενικώς (άρθρο 445α (1)). Στην περίπτωση του άρθρου 110 παράγρ. 3 στοιχείο (5), η αστυνομία δίωξης του εγκλήματος ενεργεί σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 3, 4 και 6 του νόμου του 2004 περί των προϊόντων πειρατείας (Εφημερίδα Κυβερνήσεως της Αυστρίας I αριθ.56/2004).

(3) Η εισαγγελία ζητεί αμέσως από το δικαστήριο την κατάσχεση ή διατάσσει την άρση της συντηρητικής κατάσχεσης, εάν οι προϋποθέσεις της δεν πληρούνται ή έχουν πάψει να συντρέχουν.

Άρθρο 114. (1) Τη μέριμνα για τη φύλαξη των δεσμευμένων αντικειμένων ως την έκδοση της απόφασης περί κατασχέσεως (άρθρο 115 παράγρ. 2) έχει η αστυνομία δίωξης του εγκλήματος, στη συνέχεια δε η εισαγγελία

(2) Εάν πάψει να συντρέχει λόγος περαιτέρω φύλαξης των δεσμευμένων αντικειμένων, αυτά παραδίδονται αμελλητί στο πρόσωπο, στη διάθεση του οποίου βρίσκονταν όταν έγινε η συντηρητική κατάσχεση, εκτός εάν αυτό το πρόσωπο προδήλως δεν είναι δικαιούχος. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να παραδοθούν στον δικαιούχο, ή, εάν αυτός δεν μπορεί να εντοπισθεί με ακρίβεια και ο εντοπισμός του είναι εφικτός μόνον με δυσανάλογη προσπάθεια, κατατίθενται προς φύλαξη στο δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 1425 του αυστριακού Αστικού Κώδικα. Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ενημερώνονται σχετικώς.

Άρθρο 115 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας - Κατάσχεση

(1) Η κατάσχεση επιτρέπεται, εφόσον προβλέπεται ότι τα υπό συντηρητική κατάσχεση αντικείμενα

1. είναι απαραίτητα ως αποδεικτικά στοιχεία για τη συνέχιση της διαδικασίας,

2. υπόκεινται σε απαιτήσεις ιδιωτικού δικαίου (άρθρο 367), ή

3. θα χρησιμεύσουν για να στηρίξουν δικαστική απόφαση περί δημεύσεως προϊόντος εγκλήματος (άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα), περί δημεύσεως περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής ομάδας (άρθρο 20β του Ποινικού Κώδικα), περί κατασχέσεως οργάνων τέλεσης αξιόποινης πράξης (άρθρο 26 του Ποινικού Κώδικα) ή περί άλλης νομοθετικά θεσμοθετημένης κυρώσεως που αφορά περιουσιακά στοιχεία, ειδικά η εκτέλεση της δικαστικής απόφασης θα μπορούσε να υπονομευθεί ή να καταστεί ιδιαίτερα δυσχερής.

(2) Το δικαστήριο αποφασίζει αμελλητί σχετικά με την κατάσχεση κατόπιν αιτήσεως της εισαγγελίας.

(3) Το άρθρο 110 παράγραφος (4) εφαρμόζεται κατ' αναλογία. Ενδεχομένως η κατάσχεση περιορίζεται στις αναπαραστάσεις και τα αντίγραφα που προβλέπονται από το εν λόγω άρθρο.

(4) Για την κατάσχεση εις χείρας τρίτου και την απαγόρευση εκποίησης και υποθήκης (άρθρο 109 αριθ. 2 σημείο β) ισχύουν κατ' αναλογία, εφόσον ο νόμος δε ορίζει άλλως, οι διατάξεις περί ασφαλιστικών μέτρων του κανονισμού περί αναγκαστικής εκτελέσεως.

(5) Σε απόφαση με την οποία εγκρίνεται κατάσχεση προς διασφάλιση δικαστικής απόφασης περί δημεύσεως προϊόντων εγκλήματος (άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα) ή περί δημεύσεως περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής ομάδας (άρθρο 20β του Ποινικού Κώδικα), πρέπει να προσδιορίζεται χρηματικό ποσό, το οποίο να καλύπτει την προβλεπόμενη δήμευση του προϊόντος εγκλήματος ή την προβλεπόμενη δήμευση περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής ομάδας.

(6) Εάν δεν πληρούνται ή έπαψαν να συντρέχουν οι προϋποθέσεις της κατάσχεσης, ή εάν κατεβλήθη το ποσό που προσδιορίστηκε βάσει της παράγρ. (5), η εισαγγελία, και μετά την έγερση της ποινικής αγωγής το δικαστήριο, αίρουν την κατάσχεση.

III. Διαδικασία δήμευσης προϊόντων εγκλήματος, δήμευσης περιουσιακών στοιχείων εγκληματικών ομάδων και κατάσχεσης οργάνων τέλεσης αξιόποινης πράξης

Άρθρο 443. (1) Με την καταδικαστική απόφαση διατάσσεται η δήμευση προϊόντων εγκλήματος, η δήμευση περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής ομάδας, η κατάσχεση οργάνων τέλεσης αξιόποινης πράξης και άλλες νομοθετικά θεσμοθετημένες κυρώσεις που αφορούν περιουσιακά στοιχεία (ευθύνη για χρηματικές ποινές, δήμευση αντίστοιχης αξίας), εκτός αν ορίζεται άλλως στο παρόν τμήμα.

(2) Εάν το αποτέλεσμα της ποινικής διαδικασίας, είτε αυτής καθαντή είτε κατόπιν διεξαγωγής αποδείξεων που δεν επιβραδύνουν σημαντικά την απόφαση περί υπαιτιότητας και ποινής, δεν επαρκεί ώστε να μπορούν να διαταχθούν αξιόπιστα θεσμοθετημένες κυρώσεις που αφορούν περιουσιακά στοιχεία και προβλέπονται στην παράγρ. 1, η επιβολή αυτών των κυρώσεων επιφυλάσσεται σε χωριστή απόφαση (άρθρα 445 και 445α), εκτός αν δεν επιτρέπεται πλέον η επιβολή τους λόγω της φύσεως των συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων ή οργάνων τέλεσης αξιόποινης πράξης.

(3) Η απόφαση περί των νομοθετικά θεσμοθετημένων κυρώσεων που αφορούν περιουσιακά στοιχεία είναι ιδίας φύσεως με την απόφαση περί των ποινών και μπορεί να εφεσιβληθεί υπέρ ή κατά του καταδικασθέντος ή του έχοντος κοινή ευθύνη (άρθρα 64, 444).

Άρθρο 444. (1) Η κύρια δίκη και η απαγγελία της απόφασης μπορεί να γίνουν ερήμην του έχοντος κοινή ευθύνη (άρθρο 64), εφόσον αυτός κλητεύθηκε κανονικά στην κύρια δίκη (άρθρο 221 παράγραφος (2)).

(2) Εάν οι έχοντες κοινή ευθύνη επικαλεσθούν τα δικαιώματά τους, μόνον αφού τελεσιδικήσει η απόφαση περί δημεύσεως περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής ομάδας ή περί κατασχέσεως οργάνων τέλεσης αξιόποινης πράξης, τότε δύνανται να προβάλουν κατά της ομοσπονδιακής διοίκησης με τη διαδικασία του αστικού δικαίου τις αξιώσεις τους επί του αντικειμένου ή επί της αγοραστικής του αξίας (άρθρο 408) εντός τριάντα ετών από την έκδοση της απόφασης.

Άρθρο 444α. Οι διατάξεις σχετικά με την δήμευση περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής ομάδας ισχύουν, εφόσον δεν ορίζεται άλλως, κατά την έννοια της ευθύνης για χρηματικές ποινές, της δήμευσης αντίστοιχης αξίας και της δήμευσης προϊόντων εγκλήματος.

Άρθρο 445. (1) Εάν συντρέχουν επαρκείς λόγοι για να θεωρηθεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις δήμευσης προϊόντων εγκλήματος (άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα), δήμευσης περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής ομάδας (άρθρο 20β του Ποινικού Κώδικα) ή κατάσχεσης οργάνων αξιόποινης πράξης (άρθρο 26 του Ποινικού Κώδικα), χωρίς να μπορεί να εκδοθεί σχετική απόφαση σε ποινική διαδικασία ή σε διαδικασία για τον εγκλεισμό σε ένα από τα ιδρύματα που προβλέπονται από τα άρθρα 21 ως 23 του Ποινικού Κώδικα, ο κατηγορος μπορεί να υποβάλει αυτοτελή αίτηση για την επιβολή μιας τέτοιας κύρωσης που αφορά περιουσιακά στοιχεία.

(2) Επί των αιτήσεων δήμευσης προϊόντων εγκλήματος ή δήμευσης περιουσιακών στοιχείων εγκληματικών ομάδων αποφαινεται το δικαστήριο, το οποίο ήταν ή θα ήταν αρμόδιο για την εκδίκαση και έκδοση απόφασης σχετικά με την αξιόποινη πράξη στην οποία στηρίζεται η επιβολή αυτών των κυρώσεων, και αν δεν υπάρχει τέτοιο αρμόδιο δικαστήριο, αποφαινεται το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται το περιουσιακό στοιχείο ή το αντικείμενο, κατόπιν αυτοτελούς προφορικής ακροαματικής διαδικασίας και εκδίδει απόφαση. Η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου λαμβάνεται από ένα δικαστή. Αν αποφανθεί πολυμερές πλημμελειοδικείο ή ορκωτό δικαστήριο σχετικά με την αξιόποινη πράξη στην οποία βασίζεται επιβολή κυρώσεων, ή αν επιφυλάσσεται να αποφανθεί ως προς την ουσία της υπόθεσης (άρθρο 443 παράγρ.2), τότε ο πρόεδρός του είναι αρμόδιος ως μόνος δικαστής.

(3) Για τις αιτήσεις κατάσχεσης οργάνων τέλεσης αξιόποινης πράξης αποφαινεται το περιφερειακό δικαστήριο του τόπου τέλεσης της αξιόποινης πράξης, σε περίπτωση δε που αυτός είναι άγνωστος ή βρίσκεται στο εξωτερικό, το περιφερειακό δικαστήριο, στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται το αντικείμενο, κατόπιν αυτοτελούς προφορικής ακροαματικής διαδικασίας, εκδίδει δε κατά κανόνα (άρθρο 445α) απόφαση υποκείμενη σε έφεση (Urteil). Ισχύουν κατ' αναλογία οι διατάξεις για την κύρια δίκη κατά τη διαδικασία του περιφερειακού δικαστηρίου καθώς και του άρθρου 444.

(4) Η εν λόγω απόφαση μπορεί να εφεσιβληθεί τόσο υπέρ όσο και κατά του ενδιαφερομένου προσώπου σύμφωνα με τα άρθρα 463 ως 468 (άρθρο 489)· εν προκειμένω ισχύει κατ' αναλογία η τελευταία φράση του άρθρου 444 παράγρ.1

Άρθρο 445α. (1) Αν η αξία του αντικειμένου που απειλείται με κατάσχεση δεν υπερβαίνει τα 1.000 ευρώ, ή η κατοχή του απαγορεύεται γενικώς, μπορεί να αποφανθεί το περιφερειακό δικαστήριο για τις αιτήσεις κατάσχεσης οργάνων τέλεσης αξιόποινης πράξης σε αυτοτελή διαδικασία κατόπιν ακρόασης του κατηγορούμενου και των εχόντων κοινή ευθύνη (άρθρο 444) και να εκδώσει απόφαση υποκείμενη σε προσφυγή (Beschluss). Η εν λόγω ακρόαση μπορεί να παραλειφθεί αν ο τόπος διαμονής του έχοντος κοινή ευθύνη βρίσκεται στο εξωτερικό ή δεν μπορεί να εξακριβωθεί χωρίς ιδιαίτερες προσπάθειες.

Άρθρο 446. Εάν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τη διεξαγωγή αυτοτελούς διαδικασίας μέχρι την κύρια δίκη, η απόφαση μπορεί να είναι αθωωτική για τον κατηγορούμενο ή να απορρίπτει την αίτηση εγκλεισμού σε ίδρυμα.

Ομοσπονδιακός νόμος της 4ης Δεκεμβρίου 1979 για την έκδοση και τη δικαστική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις (Νόμος για την έκδοση και τη δικαστική συνδρομή - ARHG)

Εκτέλεση αλλοδαπών ποινικών αποφάσεων - Προϋποθέσεις

Άρθρο 64. (1) Η εκτέλεση ή το υπόλοιπο μέρος της εκτέλεσης απόφασης αλλοδαπού δικαστηρίου με την οποία επιβλήθηκε τελεσίδικα χρηματική ποινή ή στερητική της ελευθερίας ποινή, προληπτικό μέτρο ή άλλη νομοθετικά θεσμοθετημένη κύρωση που αφορά περιουσιακά στοιχεία επιτρέπεται κατόπιν αιτήσεως άλλου κράτους, εφόσον:

1. η απόφαση του αλλοδαπού δικαστηρίου εκδόθηκε βάσει διαδικασίας σύμφωνης με τις βασικές αρχές του άρθρου 6 της Σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (Εφημερίδα της αυστριακής κυβέρνησεως αριθ. 210/1958),
2. η απόφαση εκδόθηκε για την τέλεση πράξης η οποία κατά το αυστριακό δίκαιο επισύρει ποινική κύρωση,
3. η απόφαση δεν έχει εκδοθεί για την τέλεση μιας από τις αξιόποινες πράξεις των άρθρων 14 και 15,
4. ο χρόνος παραγραφής της εκτελεστότητας δεν έληξε σύμφωνα με το αυστριακό δίκαιο,
5. το πρόσωπο που αφορά η απόφαση του αλλοδαπού δικαστηρίου δεν διώκεται, δεν καταδικάστηκε τελεσίδικα, δεν έχει αθωωθεί ούτε έχει με οιονδήποτε τρόπο απαλλαγεί της κατηγορίας στην Αυστρία.

(2) Η εκτέλεση απόφασης αλλοδαπού δικαστηρίου που επιβάλλει ποινή στερητική της ελευθερίας ή προληπτικό μέτρο επιτρέπεται μόνον όταν ο καταδικασθείς είναι αυστριακός υπήκοος, η μόνιμη ή η συνήθης διαμονή του βρίσκεται στην Αυστρία, και συναινεί να εκτελεσθεί η απόφαση στην Αυστρία.

(3) Η εκτέλεση προληπτικού μέτρου επιτρέπεται μόνο εφόσον το αυστριακό δίκαιο προβλέπει παρόμοιο μέτρο.

(4) Η εκτέλεση απόφασης αλλοδαπού δικαστηρίου που επιβάλει κυρώσεις σχετικές με περιουσιακά στοιχεία επιτρέπεται μόνον εφόσον συντρέχουν σύμφωνα με το αυστριακό δίκαιο οι προϋποθέσεις επιβολής χρηματικής ποινής, δήμευσης προϊόντων εγκλήματος, δήμευσης περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής ομάδας ή κατάσχεσης οργάνων τέλεσης αξιόποινης πράξης, και δεν έχει ακόμη επιβληθεί αντίστοιχη ποινή από αυστριακό δικαστήριο.

(5) Ακόμη, η εκτέλεση απόφασης αλλοδαπού δικαστηρίου, με την οποία επιβάλλεται χρηματική ποινή ή δήμευση προϊόντων εγκλήματος, επιτρέπεται μόνον, εφόσον η καταβολή αναμένεται να πραγματοποιηθεί στην Αυστρία και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο εξετάστηκε σε ακρόαση, στο βαθμό που αυτή ήταν εφικτή.

(6) Επιπροσθέτως, η εκτέλεση αποφάσεως αλλοδαπού δικαστηρίου, με την οποία διατάσσεται τελεσίδικα δήμευση περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής ομάδας ή κατάσχεση οργάνων τέλεσης αξιόποινης πράξης, επιτρέπεται μόνον, εφόσον τα αντικείμενα ή τα περιουσιακά στοιχεία που αφορά η απόφαση βρίσκονται στην Αυστρία, και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο εξετάστηκε σε ακρόαση, στο βαθμό που αυτή ήταν εφικτή.

(7) Χρηματικές ποινές, κατασχεθέντα ποσά που προέρχονται από προϊόν εγκλήματος, κατασχεθέντα περιουσιακά στοιχεία εγκληματικών ομάδων και κατασχεθέντα όργανα τέλεσης αξιόποινης πράξης περιέρχονται στην ομοσπονδιακή διοίκηση.

Αυστριακή απόφαση εκτέλεσεως

Άρθρο 65. (1) Σε περίπτωση που αναληφθεί η εκτέλεση απόφασης αλλοδαπού ποινικού δικαστηρίου, πρέπει να προσδιοριστούν βάσει του αυστριακού δικαίου και λαμβανομένου υπόψη του μέτρου που επιβάλλεται στην εν λόγω απόφαση, η προς εκτέλεση ποινή, το προληπτικό μέτρο ή η κύρωση που αφορά περιουσιακά στοιχεία. Η δήμευση περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής ομάδας που διατάσσεται με αλλοδαπή δικαστική απόφαση μπορεί να εκτελεστεί στην Αυστρία επίσης ως δήμευση περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής ομάδας, παρότι κατά την αυστριακή νομοθεσία θα επιβαλλόταν δήμευση προϊόντων εγκλήματος.

- (2) Το πρόσωπο το οποίο αφορά η απόφαση δεν πρέπει να τύχει δυσμενέστερης μεταχείρισης, ως αποτέλεσμα της ανάληψης της εκτέλεσης, από ό,τι εάν η απόφαση εκτελούνταν στο άλλο κράτος.
- (3) Τα άρθρα 38 και 66 του Ποινικού Κώδικα ισχύουν κατ' αναλογία.

Άρθρο 66. Αιτήσεις εκτέλεσης αλλοδαπών αποφάσεων διαβιβάζονται από το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Δικαιοσύνης στο αρμόδιο πρωτοβάθμιο δικαστήριο (άρθρο 67 παράγρ. 1). Σε περίπτωση που κατά τον χρόνο παραλαβής της αίτησης υφίστανται περιστάσεις, βάσει των οποίων απαγορεύεται η ανάληψη της εκτέλεσης για έναν από τους λόγους που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 3 παράγρ.1, ή εάν δεν είναι δυνατόν να δοθεί νομότυπη συνέχεια στην αίτηση, το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Δικαιοσύνης απορρίπτει πάραυτα την αίτηση. Ο Ομοσπονδιακός Υπουργός Δικαιοσύνης μπορεί να ζητήσει σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αιτήσεως του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου συμπληρωματικά έγγραφα από το κράτος που ζητεί την ανάληψη της εκτέλεσης.

Άρθρο 67. (1) Για αιτήσεις εκτέλεσης και προσαρμογής ποινής, προληπτικών μέτρων ή δήμευσης προϊόντων εγκλήματος αρμόδιο να αποφανθεί είναι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο στην επικράτεια του οποίου το συγκεκριμένο πρόσωπο έχει τη μόνιμη ή συνήθη διαμονή του. Εάν σύμφωνα με τις παρούσες διατάξεις δεν μπορεί να διαπιστωθεί αρμοδιότητα συγκεκριμένου πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, τότε αρμόδιο είναι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο της Βιέννης. Για αιτήσεις εκτέλεσης δικαστικής αποφάσεως περί δημεύσεως περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής ομάδας ή περί κατασχέσεων οργάνων τέλεσης αξιόποινης πράξης αρμόδιο είναι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο (άρθρο 31 παράγρ. 5 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας), στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται το περιουσιακό στοιχείο ή το αντικείμενο.

(2) Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Δικαιοσύνης κοινοποιεί στο αιτούν κράτος την απόφαση επί της αιτήσεως αναλήψεως της εκτέλεσης κατά την προβλεπόμενη διαδικασία και το ενημερώνει σχετικά με την εκτέλεση.

(3) Μετά την ανάληψη της εκτέλεσης μιας ποινής ή ενός προληπτικού μέτρου δεν επιτρέπεται να πλέον να εκδικασθεί ποινική διαδικασία για την αξιόποινη πράξη για την οποία εκδόθηκε απόφαση.

(4) Η έκτιση της ποινής, η υπό όρους απόλυση και το δικαίωμα απονομής χάριτος διέπονται από τις διατάξεις του αυστριακού δικαίου.

(5) Η έκτιση της ποινής ολοκληρώνεται οπωσδήποτε, εφόσον λήξει η εκτελεστότητα της ποινής ή του προσωρινού μέτρου σύμφωνα με το δίκαιο του αιτούντος κράτους.